

Etanol bränsle - Detta torde vara en av de största politiska irrfärderna på länge i Sverige

Stoppa vansinnet, Eskil

Förra året sålde Saab mer än 10 000 etanolbilar i Sverige. Försäljningen av etanol- och så kallade flexifuelbilar har hittills varit en framgångssaga, och det nästan uteslutande av två orsaker: kraftig skatterabatt på miljöbilar och på etanolbränslet och att etanolen som bränsle av staten betraktas som miljövänlig.

Detta torde vara en av de största politiska irrfärderna på länge i Sverige. En galenskap som även välsignades av den så kallade oljekommissionen i dess rapport.

Växtbaserade fordonsbränslen tillför, till skillnad från de fossila, ingen ny koldioxid till atmosfären eftersom växterna tar upp koldioxid från luften. Detta är en odiskutabel miljöfördel som oljekommissionen tagit fasta på. Problemet med kommissionen är dock att den missat en viktig, för att inte säga avgörande, aspekt: majoriteten av de biobränslen som i dag finns att tillgå på marknaden - etanol, biodiesel och biogas - kräver större tillförsel av energi än den energi de ger tillbaka som fordonsbränsle. Detta faktum gör att dessa bränslen inte på längre sikt kan ersätta oljan som bränsle till våra bilar.

Etanol, metanol och biodiesel är högförädlade produkter, de kräver avancerade och energislukande tillverkningsprocesser på vägen från spannmåls- eller skogsråvara till färdig produkt. Kol, olja och naturgas är fossila råvaror, men de ger i storleksordningen 6-10 gånger mer energi i förhållande till den som går åt för att pumpa upp och raffinera dem. Etanol ger i bästa fall tillbaka ungefär hälften av den energi som går åt till att skörda och raffinera den.

Metanol är i princip det enda på marknaden förekommande biobränslet som ger tillbaka mer än insatt energi om det framställs av skogsråvara. I alla fall om man får tro en rad europeiska lantbruksforskare. En av dem är Torbjörn Rydberg på Lantbruksuniversitetet i Uppsala.

Hur kan oljekommissionen ha missat dessa "detaljer"?

En förklaring kanske finns i kommissionens sammansättning. De åtta ledamöter som förre statsministern Göran Persson valde ut var: den statlige bioenergiutredaren Lars Andersson, ordföranden för Sveriges Energirådgivare Lotta Bångens, Lantmännens vd Birgitta Johansson-Hedberg, lastvagnstillverkaren Volvos vd Leif Johansson, förre Metall-ordföranden Göran Johnsson, LRF Skogsägarnas ordförande Christer Segersteen och Lisa Sennerby-Forsse, huvudsekreterare för Formas (det statliga forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande).

Av oljekommissionens åtta ledamöter företräder fyra industrin och de areella näringarna, vilka har allt att vinna på att staten satsar på och subventionerar biobränslen. En a företrädarna, Sveriges Energirådgivares ledamot, representerar en organisation i vars styrelse majoriteten av ledamöterna representerar el- och energileverantörer.

Om statsminister Fredrik Reinfeldt har uttryckt sitt gillande över Oljekommissionen så uttalade i alla jordbruksminister Eskil Erlandsson försiktig skepsis mot satsningar på spannmålsbaserade biobränslen. Det inger hopp.

Men om både etanol, biodiesel och biogas på sikt är en återvändsgränd, vad ska vi då satsa på?

Sverige och resten av den industrialiserade världen behöver nog satsa stora resurser på forskning och utveckling av exempelvis teknik som bränsleceller, eldrift och effektivare användning av den teknik som i dag dominerar: förbränningsmotorer, och mindre törstiga sådana.

<http://www.blt.se/article.php?args=856563,103;0;0;0>

Pierre Kjellin

pierre.kjellin@blt.se

0455-77250